

ligere Tillæg, jeg vil give. — Ja, mine Herre, det er netop det Hese, denne Sag dreier sig om, den dreier sig slet ikke om Andet end, om man vil give mere eller mindre, og naar man altsaa staaer paa Regjeringens Standpunkt, staaer man ikke paa det andet, som er mindre flot, man kan ikke samtidigt staae paa begge. Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var underforstaaet, at Dampffibsfarten ikke maatte skaffe Island Udgifter. Jeg seer ikke, at der i det Forslag, som Fleertallet opfordrer Thinget til at stemme for, indeholdes det Mindste, hvorefter Island skal give 2 p til Dampffibsfarten. Paa samme Maade forstaaer jeg ikke, hvorledes Island har bidraget til vore Jernbaner, jeg veed ikke, at de have bidraget Noget, men derimod veed jeg, at samtidigt med at bygge vore Jernbaner have vi udredet temmelig betydelige Summer til Island. — Det ærede Medlem vidste fremdeles ikke, hvad Gavn Island havde af vor Hær. Jeg tilstaaer, at jeg veed ikke Andet, end at Island har haft samme Gavn af vor Forsvarsmagt, som vi selv have haft, nemlig det, at Island er blevet forsvaret ligesaa vel som enhver anden Deel af Riget; men samtidig veed jeg, at Island hverken udreder Penge hertil eller Mandskab. — Med Hensyn til en enkelt Ytring af den ærede Minister skal jeg endnu blot komme med et Par Ord. Den ærede Minister sagde, at Fleertallet skulde huske paa, at Regjeringen ikke var Part i Sagen. Det indeholder, jeg vil ikke sige en indirecte Bebreidelse mod Fleertallet, men dog en indirecte Udtalelse om, at i alt Fald jeg som Ordfører skulde have udtrykt Noget i den Retning, men deri tager den ærede Minister meget fejl. Jeg har ikke yttret et eneste Ord, der kan berettigge til at tænke, at vi kunde stille en sliq Fordring til Regjeringen. Jeg har netop, idet jeg udtalte mig om, hvilken Vej jeg meente, at Regjeringen burde være gaaet, bestemt fremhævet, at den skulde være gaaet en saadan Vej, som tydelig og klart viste, at den stod overordnet og fast med Hensyn til Ordningen af dette noget vanskelige Forhold. Jeg antydede derfor, at man skulde eengang for alle bestemt og tydeligt have sagt: vi have overveiet og undersøgt Sagen og ere komne til det Resultat, at Det og

Det er billigt og retfærdigt, og det skulde Ministeren saa have holdt fast paa, baade ligeoverfor det islandske Althing og ligeoverfor den danske Rigsdag. Men en saadan Holdning er netop ikke vist. Regjeringen har først foreslaet 42,000 Rd. Det var i 1865, da sagde Regjeringen, at 42,000 Rd., hvoraf høifst de 29,500 Rd. skulde være fast Tilskud, var det Rette. I 1867, 2 Aar efter, lod Regjeringen sig af Althinget drive op til at sige, at 37,500 Rd. fast og 12,500 Rd. midlertidigt var rigtigt; og nu endelig i 1868, 1 Aar efter, har den af Althinget ladet sig drive op til at sige, at 50,000 Rd. fast og 10,000 Rd. midlertidigt er det Rigtige. Det er netop det, min Udtalelse gif ud paa, at det ikke var det overordnede Standpunkt, hvorpaa Regjeringen skulde staae i en sliq Sag. Dette overordnede Standpunkt skulde Regjeringen have vist ved først at have overveiet Forholdet nøie, og dernæst at have holdt Resultatet af sin Overveielse fast baade overfor den danske Rigsdag og overfor Althinget. Det kunde aldrig i nogen Sag falde mig ind, hverken directe eller indirecte, at opfordre Regjeringen til at staae mere paa den ene Parts end paa den anden Parts Side, og saaledes ei heller i denne Sag. Med Hensyn til hvad den høitærede Minister udtalte, at han ved anden Behandling havde begrundet sit Forslag paa Tal, da har jeg derved to Ting at bemærke. For det Første kunde han ikke komme saa høit op som til 50,000 Rd.; han gjorde sig al Umage derfor, men han kunde kun komme til 47 eller 48,000 Rd. Men dernæst, hvad betyde alle Ministerens Tal? De betyde egentlig slet ikke Andet end, at naar Island fik, hvad der begrundedes paa disse Tal, saa kunde dets Indbyggere tilfredsstille deres offentlige Fornødenheder i samme Grad som vi hernede, uden nogenstunde at tænke paa at forøge, saavidt som man kan see ind i Fremtiden, de dem paahvilende Skatter, som ere de samme, som de betalte i forrige Aarhundrede. Men hvorledes er det gaaet her i Danmark? Have vi ikke maattet ikke blot i Begyndelsen af Aarhundredet, men ogsaa i den seneste Tid gjøre meget store og tildeels ikke lidet trykkende Aanstrengelser for at forøge vore Indtægter? Det er Sammen-